Ceturtdiena, 2022. gada 7. aprīlis

P9_TA(2022)0123

Cilvēktiesību stāvoklis Ziemeļkorejā, cita starpā arī reliģisko minoritāšu vajāšana

Eiropas Parlamenta 2022. gada 7. aprīļa rezolūcija par cilvēktiesību stāvokli Ziemeļkorejā, cita starpā arī reliģisko minoritāšu vajāšanu (2022/2620(RSP))

(2022/C 434/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (KTDR),

— ņemot vērā G7 valstu ārlietu ministru un ES Augstā pārstāvja 2022. gada 25. marta paziņojumu par Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas starpkontinentālās ballistiskās raķetes palaišanu,

— ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2022. gada 1. aprīļa rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā,

— ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka / Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Žuzepa Borela 2022. gada 25. marta paziņojumu par starpkontinentālās ballistiskās raķetes (*ICBM*) palaišanu,

— ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta runaspersonas ārlietās un drošības politikas jautājumos 2022. gada 11. janvāra paziņojumu par KTDR raķetes palaišanu,

— ņemot vērā 2021. gada 22. martā noteiktās ES nesenās sankcijas saistībā ar būtiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem KTDR,

— ņemot vērā ANO īpašā referenta 2022. gada 1. aprīļa ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā,

— ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1718 (2006), Nr. 1874 (2009), Nr. 2087 (2013), Nr. 2094 (2013), Nr. 2356 (2017), Nr. 2270 (2016), Nr. 2371 (2017), Nr. 2375 (2017) un Nr. 2397 (2017), kurās KTDR skaidri aizliegts veikt kodolizmēģinājumus,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2021. gada 16. decembra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā,

— ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,

— ņemot vērā Cilvēktiesību padomes Izmeklēšanas komisijas par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā 2014. gada 7. februāra ziņojumu,

— ņemot vērā 1984. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,

— ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

A. tā kā KTDR joprojām ir viena no represīvākajām valstīm pasaulē; tā kā KTDR valsts iestādes īsteno pilnīgu kontroli pār visiem tās pilsoņu dzīves aspektiem, saglabā absolūtu monopolu attiecībā uz informāciju un kontrolē pārvietošanos valsts iekšienē un ārpus tās, kā arī pilsoņu sociālo dzīvi, vienlaikus uzturot iedzīvotāju bailes no nogalināšanas, ieslodzīšanas, piespiedu pazušanas un piespiedu spaidu darba draudiem ieslodzījuma vietās un soda izciešanas nometnēs;

B. tā kā KTDR ir plaša un labi strukturēta drošības sistēma, kas cieši uzrauga gandrīz katra pilsoņa dzīvi un valstī nepieļauj nekādas pamatbrīvības;

C. tā kā Izmeklēšanas komisija (IK) ir izmeklējusi "sistemātiskus, ļoti izplatītus un smagus cilvēktiesību pārkāpumus" KTDR un šajā sakarībā 2014. gada 7. februārī publicēja ziņojumu; tā kā IK savā ziņojumā secināja, ka Phenjanas īstenoto cilvēktiesību pārkāpumu smagums, mērogs un raksturs "liecina, ka tā ir valsts, kurai mūsdienu pasaulē nav citas līdzvērtīgas";

D. tā kā cilvēktiesību stāvoklis KTDR nav uzlabojies kopš IK 2014. gada ziņojuma publicēšanas; tā kā KTDR režīma īstenotie nāvessodi bez tiesas sprieduma, spīdzināšana, seksuāla vardarbība, verdzība un patvaļīgā aizturēšana, tostarp vajāšana reliģiskās pārliecības dēļ, notiek pastāvīgi un sistemātiski; tā kā saskaņā ar tās *songbun* sistēmu reliģiskie darbinieki pieder pie "naidīgo" kārtas un tiek uzskatīti par valsts ienaidniekiem, kas pelnījuši "diskrimināciju, sodīšanu, izolāciju un pat nāvessodu"; tā kā nevalstisko organizāciju (NVO) dokumenti liecina, ka īpaši neaizsargāti pret vajāšanu ir šamanisma un kristietības sekotāji;

E. tā kā režīms sistemātiski vēršas pret reliģisko pārliecību un reliģiskajām minoritātēm, tostarp šamanismu, Korejas budismu, katoļticību, čeondoismu un pareizticību; tā kā piemērs šādām sistemātiskām, mērķtiecīgām darbībām ir nāvessoda piemērošana dažiem vietējiem katoļu priesteriem un pareizticīgo baznīcas vadītājiem, kuri neatteicās no savas ticības un tika nogalināti kā "amerikāņu spiegi";

F. tā kā papildus pārkāpumiem, no kuriem cieš visi iedzīvotāji, sievietes un meitenes Ziemeļkorejā ir dažādu seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības mērķis — valdības amatpersonas ne vien paši īsteno tiesību pārkāpumus, tostarp plaši izplatītu dzimumu diskrimināciju un seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, bet arī pienācīgi nereaģē uz to;

G. tā kā KTDR valdība nepieļauj nekādu politisko opozīciju, ne arī brīvas un godīgas vēlēšanas, brīvus plašsaziņas līdzekļus, reliģijas brīvību, biedrošanās brīvību, darba koplīguma slēgšanas sarunas vai pārvietošanās brīvību un tādējādi neievēro arī tiesiskuma principu; tā kā ir saņemti ziņojumi par smagām represijām pret cilvēkiem, kas iesaistīti publiskās un privātās reliģiskajās darbībās, tostarp par patvaļīgu brīvības atņemšanu, spīdzināšanu, piespiedu darbu un nāvessoda piemērošanu; tā kā saskaņā ar ANO īpašā referenta sniegto informāciju politisko cietumu nometnes (*kwanliso*) joprojām darbojas un ir būtisks iedzīvotāju kontrolēšanas un represiju elements; tā kā saskaņā ar īpašā referenta informāciju "daudzi no šiem pārkāpumiem ir KTDR īstenoti noziegumi pret cilvēci, un ir steidzami vajadzīgas konkrētas atbildības noteikšanas procedūras vai nu valsts, vai starptautiskā līmenī";

H. tā kā KTDR valsts iestādes sistemātiski neievēro ieslodzīto pamattiesības un piemēro nāvessodu bez tiesas sprieduma, patvaļīgu aizturēšanu un piespiedu pazušanu, tostarp nolaupot ārzemniekus, un saskaņā ar dažu avotu aplēsēm vairāk nekā 100 000 cilvēku atrodas plaša mēroga soda izciešanas sistēmas apcietinājuma iestādēs, tai skaitā ieslodzījuma un aizturēšanas centros un darbaudzināšanas, politisko cietumu un pāraudzināšanas nometnēs; tā kā KTDR režīmam, lai tas varētu uzturēt savu ekonomiku, pastāvīgi un sistemātiski ir vajadzīgi lielas iedzīvotāju daļas piespiedu darba resursi, īpaši *kwanliso* ieslodzītais darbaspēks;

I. tā kā KTDR režīms ir noraidījis visas ANO Cilvēktiesību padomes, Ģenerālās asamblejas un Drošības padomes rezolūcijas par cilvēktiesību stāvokli tās teritorijā;

J. tā kā KTDR ir izmantojusi Covid-19 pandēmiju, lai vēl vairāk izolētu valsti no ārpasaules, kas ir izraisījis dziļi iesakņojušos cilvēktiesību pārkāpumu saasināšanos un negatīvi ietekmējis tās iedzīvotāju veselību; tā kā humānās palīdzības organizācijas joprojām nespēj atjaunot savu darbību KTDR; tā kā ierobežotā starptautiskā klātbūtne valstī un Korejas Republikā nonākušo KTDR bēgļu skaita būtiskā samazināšanās padara cilvēktiesību pārkāpumu dokumentēšanu grūtāku nekā jebkad agrāk; tā kā, lai izvairītos no Covid-19 izplatīšanās, KTDR ir slēgusi savas robežas visos ārējās robežšķērsošanas punktos un nav izplatījusi Covid-19 vakcīnas saviem iedzīvotājiem, apgalvojot, ka šis vīruss valstī nepastāv; tā kā kopš pandēmijas sākuma Ziemeļkoreja ir vēl vairāk izolējusies no pārējās pasaules tās bēdīgi slavenās, vājās veselības infrastruktūras un iedzīvotāju nevakcinācijas dēļ; tā kā saskaņā ar jaunāko ANO Cilvēktiesību padomes ziņojumu, kas publicēts 2022. gada martā, Ziemeļkoreja šobrīd ir izolētāka kā jebkad agrāk un tam par iemeslu ir ieilgusī plaša apmēra robežu slēgšana un ceļošanas ierobežojumi starp pilsētām un reģioniem, kas tika noteikti 2020. gada janvārī; tā kā iedzīvotāju represīvā kontrole ir vēl vairāk pastiprinājusies;

K. tā kā valsts politiskās un ekonomiskās izolācijas un pārtikas un degvielas trūkuma ietekmē KTDR iedzīvotāju attīstība gadu desmitiem ir bijusi kavēta, par ko liecina sliktā veselības aprūpe un būtiski augstais nepilnvērtīga uztura līmenis mātēm un bērniem; tā kā hroniska nenodrošinātība ar pārtiku joprojām ir plaši izplatīta un situācija, iespējams, ir pat pasliktinājusies tirdzniecības apjomu būtiskās samazināšanās dēļ pēc valsts robežu slēgšanas; tā kā noteiktas iedzīvotāju grupas, īpaši neaizsargātie iedzīvotāji, var piedzīvot pārtikas trūkumu un badu;

L. tā kā Eiropas Savienība aizstāv un sekmē cilvēktiesības un demokrātiju visā pasaulē; tā kā ES un KTDR pēdējais politiskais dialogs notika 2015. gada jūnijā; tā kā Ķīnas valdība uzskata, ka lielākā daļa Ziemeļkorejas bēgļu ir nelegāli ekonomiskie migranti un dažus no viņiem, ja pieķer, repatriē, neņemot vērā ar viņu vajāšanu saistīto risku pēc atgriešanās; tā kā Krievija Ziemeļkorejas iedzīvotājus repatriē uz izcelsmes valsti, jo Krievijas policija pēc Phenjanas pieprasījuma vienmēr ir arestējusi Ziemeļkorejas iedzīvotājus; tā kā ar šādu praksi Ķīna un Krievija tieši pārkāpj savas saistības saskaņā ar 1951. gada ANO Konvenciju par bēgļiem un tās 1967. gada protokolu; tā kā daudzi Ziemeļkorejas bēgļi Ķīnā un tās kaimiņvalstīs nonāk milzīgās grūtībās, jo viņiem nav personas identifikācijas dokumentu vai juridiska statusa, tādēļ viņi ir ārkārtīgi neaizsargāti pret cilvēku tirdzniecību, nolaupīšanu un seksuālu izmantošanu;

M. tā kā KTDR joprojām turpina pilnveidot savas kodolspējas un ballistisko raķešu programmu, par ko liecina raķešu izmēģinājumu skaita nesenais pieaugums 2022. gada sākumā; tā kā ES ir noteikusi sankcijas 57 sarakstā iekļautām personām un deviņām sarakstā iekļautām organizācijām, kuras piedalījušās KTDR programmās saistībā ar kodolieročiem un ballistiskajām raķetēm vai citiem masu iznīcināšanas ieročiem, vai izvairījušās no sankcijām; tā kā kodolieroču un ķīmisko un bioloģisko ieroču, kā arī ieroču nogādes līdzekļu izplatīšana apdraud starptautisko mieru un drošību; tā kā KTDR 2003. gadā izstājās no Kodolieroču neizplatīšanas līguma, kopš 2006. gada veic kodolizmēģinājumus un 2009. gadā oficiāli paziņoja, ka ir izstrādājusi kodolieroci, un tas nozīmē, ka KTDR kodolspējas vairošanās radītie draudi ir nepārprotami palielinājušies; tā kā 2018. gada 20. aprīlī KTDR paziņoja, ka tā nekavējoties apturēs kodolizmēģinājumus un raķešu izmēģinājumus un slēgs *Punggye-ri* objektu, kurā notika seši iepriekšējie tās kodolizmēģinājumi; tā kā Eiropas Savienības Padome nosodīja KTDR par starpkontinentālās ballistiskās raķetes palaišanu 2022. gada 24. martā, jo tas ir KTDR solītās starpkontinentālo ballistisko raķešu palaišanas pārtraukšanas un ANO sankciju pārkāpums; tā kā 2022. gada 22. martā ES saskaņā ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu piemēroja aktīvu iesaldēšanu un ceļošanas aizliegumu divām KTDR personām un vienai tās organizācijai;

N. tā kā Korejas Republikas prezidents *Moon Jae*, kura pilnvaru termiņš šajā amatā beidzas, KTDR ir ierosinājis "kara beigu" deklarāciju, lai pasludinātu par oficiālu tā Korejas kara izbeigšanu, kas beidzās 1953. gadā, taču bez miera līguma;

O. tā kā G7 valstu ārlietu ministri un ES Augstais pārstāvis ir kopīgi paziņojuši, ka smago humanitāro situāciju KTDR ir radījusi KTDR resursu novirzīšana masu iznīcināšanas ieročiem un ballistisko raķešu programmām, nevis tās iedzīvotāju labklājībai;

1. atkārtoti pauž savu stingru nosodījumu par desmitiem gadu ilgo valsts represiju, ko sistemātiski īsteno pašreizējie un bijušie KTDR augstākie vadītāji un administrācija; aicina *Kim Jong-un* pārtraukt masu nonāvēšanas, slepkavības, paverdzināšanas, spīdzināšanas, ieslodzīšanas, izvarošanas, piespiedu abortu un citas seksuālas vardarbības politiku, vajāšanu politisku, reliģisku, rasu un ar dzimumu saistītu iemeslu dēļ, iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu, personu vardarbīgu pazušanu, necilvēcīgu rīcību, apzināti izraisot ilgstošu badu, un šo nodarījumu izdarītāju institucionalizētu nesodāmību; mudina KTDR iestādes izbeigt notiekošos noziegumus pret cilvēci, tostarp izmantojot *kwanliso* sistēmu, un sākt reformu procesu, kurā tiktu ievērotas un aizsargātas visas cilvēktiesības; uzsver nepieciešamību demontēt *kwanliso*; prasa publicēt detalizētu informāciju par šīm nometnēm un dot iespēju neatkarīgām starptautiskām uzraudzības struktūrām apmeklēt šīs nometnes;

2. stingri nosoda nāvessoda sistemātisko un liela mēroga izmantošanu KTDR; aicina KTDR valdību izsludināt moratoriju attiecībā uz visām nāvessoda izpildēm, lai tuvākajā nākotnē nāvessodu atceltu; aicina KTDR izbeigt sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma un novērst vardarbīgu pazušanas, atbrīvot politieslodzītos un ļaut visiem iedzīvotājiem brīvi ceļot gan

valsts iekšienē, gan ārpus tās; aicina KTDR nodrošināt valsts un starptautiskajiem medijiem vārda brīvību un preses brīvību, kā arī ļaut iedzīvotājiem piekļūt necenzētam internetam; aicina KTDR pārtraukt pārbēdzējus uz citām valstīm apsūdzēt "nodevībā" vai pieprasīt, lai uz Ķīnu pārbēgušie tiktu atgriezti atpakaļ KTDR;

3. mudina Ķīnas Tautas Republikas valdību un Krievijas Federācijas valdību saskaņā ar ANO Bēgļu konvencijas dalībvalstu pienākumiem neliegt Ziemeļkorejas bēgļiem, kas šķērso Ķīnas un Krievijas robežu, tiesības lūgt patvērumu vai piespiedu kārtā neatgriezt viņus Ziemeļkorejā, bet gan aizsargāt viņu pamattiesības; atkārtoti aicina valstis, kas uzņem bēgļus no KTDR, ievērot 1951. gada Ženēvas konvenciju un tās 1967. gada protokolu un kategoriski atturēties no jebkāda veida sadarbības ar KTDR administrāciju Ziemeļkorejas pilsoņu izdošanas vai repatriācijas jomā;

4. nosoda stingros pārvietošanās, vārda, informācijas, miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvības ierobežojumus, kā arī diskrimināciju, kuras pamatā ir *songbun* sistēma, kas klasificē cilvēkus pēc valsts noteiktām sociālām šķirām un dzimšanas un ietver arī ar politiskajiem uzskatiem un reliģiju saistītus kritērijus; pauž dziļas bažas par sistemātiskajiem reliģijas un ticības brīvības pārkāpumiem, no kuriem Ziemeļkorejā cieš šamanisms un kristietība, kā arī citas reliģijas; nosoda patvaļīgus arestus, ilgtermiņa aizturēšanu, spīdzināšanu, sliktu izturēšanos, seksuālu vardarbību pret reliģiskiem cilvēkiem un viņu nogalināšanu; mudina KTDR iestādes pārtraukt jebkādu vardarbību pret reliģiskajām minoritātēm un atzīt to tiesības uz reliģijas un ticības brīvību, biedrošanās brīvību un vārda brīvību; uzsver nepieciešamību šo vardarbīgo nodarījumu izdarītājus saukt pie atbildības, tostarp Tautas sociālā nodrošinājuma ministriju un Valsts drošības ministriju, kurām ir būtiska nozīme reliģisko kopienu vajāšanā;

5. mudina KTDR valdību pārtraukt tās atbalstīto piespiedu darba programmu, saskaņā ar kuru ārvalstis ir izmantojušas desmitiem tūkstošu Ziemeļkorejas strādnieku, kuri dzīvo pieticīgos apstākļos, radot cietu valūtu, ar kuras palīdzību tiek uzturēts režīms; uzsver, ka šajā gadījumā pienākums aizsargāt darba tiesības gulstas uz uzņēmējvalstīm, kurām būtu jānodrošina darba un cilvēktiesību standartu aizsardzība;

6. pauž īpašas bažas par apcietinājuma apstākļiem visā sodu sistēmā, tostarp par veselības aprūpes atteikumu, spīdzināšanu un nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību un sodīšanu, patvaļīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu, izvarošanu un citiem seksuālās vardarbības veidiem, tiesību uz dzīvību un taisnīgu tiesu liegšanu un neaizsargātu aizturēto, tostarp sieviešu, personu ar invaliditāti un nepilngadīgo, tiesību pārkāpumiem; aicina KTDR iestādes nodrošināt, ka neatkarīgiem cilvēktiesību uzraugiem ir piekļuve tās sodu sistēmai, un sadarboties ar viņiem, lai sastrādātos ar attiecīgajiem starptautiskajiem dalībniekiem nolūkā reformēt savas sodu un tiesu sistēmas;

7. nosoda pandēmijas instrumentalizāciju, kuras rezultātā tika noteikti turpmāki ierobežojumi un smagi, nevajadzīgi un galēji pasākumi, kurus Ziemeļkorejas valdība ir uzkrītoši ieviesusi, lai aizsargātu pret Covid-19, kas vēl vairāk ierobežo principā apspiestās tiesības uz pārtiku un veselību, kā arī tiesības uz pārvietošanās brīvību un vārda un informācijas brīvību; atzinīgi vērtē darbu, ko ir veikusi 1718. gada Sankciju komiteja, kura ātri apstiprināja visus ar Covid-19 saistītos pieprasījumus atbrīvot no sankcijām par humanitāro palīdzību KTDR; aicina KTDR sadarboties ar starptautiskām organizācijām, tostarp koronavīrusa (Covid-19) vakcīnu globālās piekļuves (*COVAX*) iniciatīvu, lai nodrošinātu Covid-19 vakcīnu laicīgu piegādi un izplatīšanu tās iedzīvotājiem;

8. pauž īpašas bažas par smago stāvokli ar pārtikas apgādi valstī un tā ietekmi uz iedzīvotāju ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām; aicina KTDR varasiestādes saskaņā ar humanitāriem principiem nodrošināt pārtikas un humānās palīdzības pieejamību visiem iedzīvotājiem, kuriem tā ir nepieciešama;

9. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt saukšanu pie atbildības par pagātnes un šā brīža noziegumiem pret cilvēci; stingri mudina KTDR pilnībā ievērot visas juridiskās saistības, kas tai izriet no attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām; aicina visas ANO dalībvalstis rīkoties, lai pilnībā īstenotu ANO Drošības padomes sankcijas; prasa censties situāciju KTDR

nodot izskatīšanai Starptautiskajā Krimināltiesā vai izveidot *ad hoc* tribunālu vai līdzīgu mehānismu, ar kuru varētu noteikt valdības amatpersonu, tostarp augstāko iestāžu, krimināltatbildību; uzstāj, ka Padomei saskaņā ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu ir jāpieņem stingras papildu cilvēktiesību sankcijas, kas būtu vērstas pret personām, kuras ir identificētas kā atbildīgas par šiem pārkāpumiem; pieņem zināšanai ANO īpašā referenta atzinumu nodrošināt, lai sankcijas pret šo valsti negatīvi neietekmētu tiesības uz pārtiku, veselību, ūdeni un higiēnu, mājokli un attīstību, kā arī novērst jebkādu negatīvu ietekmi uz humanitāro palīdzību, tostarp saistībā ar Covid-19 pandēmiju;

10. stingri nosoda to, ka KTDR 2022. gada 24. martā izšāva starpkontinentālo ballistisko raķeti, nevajadzīgi un bīstami izaicinot, kas ir uzskatāms par daudzu ANO Drošības padomes rezolūciju pārkāpumu un nopietnu starptautiskā un reģionālā miera un drošības apdraudējumu; aicina KTDR pilnībā, pārbaudāmi un neatgriezeniski atteikties no masu iznīcināšanas ieroču un ballistisko raķešu programmas;

11. aicina KTDR arī turpmāk konstruktīvi sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, lai veicinātu konkrētus cilvēktiesību stāvokļa uzlabojumus šajā valstī, tostarp izmantojot dialogus un oficiālus šīs valsts apmeklējumus un paplašinot cilvēku savstarpējos kontaktus;

12. turpina atbalstīt Korejas pussalas konflikta mierīgu risinājumu, kuram būtu jāietver atteikšanās no kodolieročiem un cilvēktiesību situācijas uzlabošana KTDR; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu un ES dalībvalstis atbalstīt ANO struktūras un pilsoniskās sabiedrības organizācijas nodrošināt saukšanu pie atbildības par pastrādātajiem noziegumiem, pastāvīgi vācot pierādījumus un dokumentējot iepriekš un pašreiz šajā valstī izdarītos cilvēktiesību pārkāpumus, lai izbeigtu nesodāmību par smagajiem KTDR izdarītajiem pārkāpumiem;

13. atzinīgi vērtē ANO īpašā referenta par cilvēktiesību stāvokli KTDR mandāta atjaunošanu; pauž nožēlu par to, ka Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (*OHCHR*) Seulas vietējā pārstāvniecībā joprojām trūkst darbinieku, un mudina ANO un *OHCHR* locekļus atbalstīt šo mehānismu un nodrošināt, ka tam tiek sniegts viss nepieciešamais personāls un resursi;

14. iesaka virzīties uz izlīgumu un izveidot atbilstošu tiesiskās aizsardzības procesu; aicina cietušās valstis nākt klājā ar "kara beigu deklarāciju", lai izbeigtu neatrisināto militāro konfliktu;

15. atzinīgi vērtē ES sankciju režīmu, kā arī ES pausto gatavību atbalstīt jebkādus konstruktīvus diplomātiskos procesus; mudina ES un dalībvalstis izstrādāt stratēģiju, kas papildinātu ES sankciju režīmu saskaņā ar ES globālo stratēģiju, un to darīt, ņemot vērā nepieciešamību pēc politiskā dialoga atsākšanas ar Ziemeļkoreju, kad būs pienācis laiks, nolūkā integrēt cilvēktiesības, atteikšanos no kodolieročiem un miera iniciatīvas tās attiecībās ar KTDR;

16. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas valdībai un parlamentam, Korejas Republikas valdībai un parlamentam, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, Amerikas Savienoto Valstu valdībai un parlamentam, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Japānas valdībai un parlamentam, ANO īpašajam ziņotājam par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā un ANO ģenerālsekretāram.